

- 3) Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt för en ny prövning av Athinaiki Teknikis yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som fattats den 2 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission, att avskryva klagandens klagomål avseende det statliga stöd som Republiken Grekland påstås ha beviljat Hyatt Regencys konsortium inom ramen för den offentliga upphandlingen avseende upplåtelse av 49 procent av kapitalet i Casino Mont Parnès.
- 4) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

(¹) EUT C 42, av den 24 februari 2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Dâmbovița – Rumänien) – Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București mot Gheorghe Jipa

(Mål C-33/07) (¹)

(Unionsmedborgarskap — Artikel 18 EG — Direktiv 2004/38/EG — Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier)

(2008/C 223/16)

Rättegångspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunal Dâmbovița

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București

Motpart: Gheorghe Jipa

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal Dâmbovița – Tolkeningen av artikel 18 EG och artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EGT L 158, s. 77, och rättelse i EGT L 229, s. 35)

Domslut

Artikel 18 EG och artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras

familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG utgör inte hinder för nationell lagstiftning, enligt vilken det är möjligt att begränsa rätten för en medlemsstats medborgare att resa till en annan medlemsstat, bland annat med anledning av att vederbörande tidigare har återförts till hemlandet på grund av "illegal vistelse". Detta gäller under förutsättning dels att den aktuella medborgarens personliga beteende utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot som påverkar ett grundläggande samhällsintresse, dels att den planerade begränsande åtgärden är tillräcklig för att säkerställa att dess syfte uppfylls och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla detta syfte. Det åligger den hänskjutande domstolen att pröva huruvida detta är fallet i det aktuella målet.

(¹) EUT C 140, 23.6.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Brussel (Belgien)) – Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mot Firma Feryn NV

(Mål C-54/07) (¹)

(Direktiv 2000/43/EG — Diskriminerande kriterier för urval av personal — Bevisbörda — Sanktioner)

(2008/C 223/17)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Motpart: Firma Feryn NV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Arbeidshof te Brussel – Tolkeningen av artiklarna 2.2 a, 8.1 och 15 i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, s. 22) – Direkt diskriminerande kriterier för urval av personal avseende ras eller etniskt ursprung – Bevisbörda – Den nationella domstolens bedömning och konstateranden – Huruvida den nationella domstolen är skyldig att förordna om diskrimineringens upphörande

Domslut

- 1) Den omständigheten att en arbetsgivare offentligt uttalar att han inte kommer att anställa arbetstagare med visst etniskt ursprung eller av viss ras utgör direkt diskriminering avseende anställning, i den mening som avses i artikel 2.2 a i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung, eftersom sådana uttalanden starkt kan avskräcka vissa arbetssökande från att anmäla sitt intresse för ett arbete och följaktligen utgöra ett hinder för deras tillträde till arbetsmarknaden.
- 2) Offentliga uttalanden genom vilka en arbetsgivare låter ge till känna att denne inom ramen för sin anställningspolitik inte kommer att anställa arbetstagare med visst etniskt ursprung eller av viss ras ger anledning att anta, i den mening som avses i artikel 8.1 i direktiv 2000/43, att det föreligger en direkt diskriminerande anställningspolitik. Det åligger därmed arbetsgivaren att visa att principen om likabehandling inte har åsidosatts. Arbetsgivaren kan göra detta genom att visa att företagets faktiska anställningspolitik inte motsvarar dessa uttalanden. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida de omständigheter som läggs arbetsgivaren till last är styrka och att bedöma huruvida de uppgifter som arbetsgivaren har inkommit med till stöd för sitt påstående att han inte har åsidosatt principen om likabehandling är tillräckliga.
- 3) Även när det inte finns någon identifierbar person som har utsatts för diskriminering krävs det enligt artikel 15 i direktiv 2000/43 att de sanktioner som ska tillämpas på överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

(¹) EUT C 82, 14.4.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 juli 2008 – Franco Campoli mot Europeiska gemenskapernas kommission, Europeiska unionens råd

(Mål C-71/07 P) (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Lön — Pension — Tillämpning av korrigeringskoefficient som beräknats på grundval av de genomsnittliga levnadskostnaderna i bosättningsstaten — Övergångsbestämmelser som införts genom förordningen om ändring av tjänsteföreskrifterna — Invändning om rättsstridighet)

(2008/C 223/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Franco Campoli (ombud: advokaterna G. Vander-sanden, L. Levi och S. Rodrigues)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och D. Martin), Europeiska unionens råd (ombud: M. Arpio Santacruz och I. Sulce)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (andra avdelningen i utökad sammansättning) dom av den 29 november 2006 i mål T-135/05, Campoli mot kommissionen. Genom denna dom avvisade förstainstansrätten delvis talan. I den del talan kunde prövas ogillade förstainstansrätten yrkandet om ogiltigförklaring av klagandens pensionsbesked för månaderna maj–juli år 2004, till den del man i dessa för första gången tillämpade en korrigeringskoefficient som rättsstridigt beräknats utifrån den genomsnittliga levnadskostnaden i klagandens bosättningsland, och inte utifrån levnadskostnaden i huvudstaden i detta land – Följd av att de nya tjänsteföreskrifterna trätt i kraft med avseende på beräkning av korrigeringskoefficient – Övergångsbestämmelser för tjänstemän som gått i pension före den 1 maj 2004 – Beräkningsmetod för korrigeringskoefficienter och iakttagande av principen om likabehandling – Motiveringsskyldighet

Domslut

- 1) Huvudöverklagandet ogillas och anslutningsöverklagandet avvisas.
- 2) Franco Campoli, Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd ska bära sina egna rättegångskostnader.

(¹) EUT C 117, 26.5.2007.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 juli 2008 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Bonn (Tyskland)) – Andrea Raccanelli mot Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften m.fl.

(Mål C-94/07) (¹)

(Artikel 39 EG — Begreppet arbetstagare — Ickestatlig allmännyttig organisation — Doktorandstipendium — Anställningsavtal — Villkor)

(2008/C 223/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Bonn